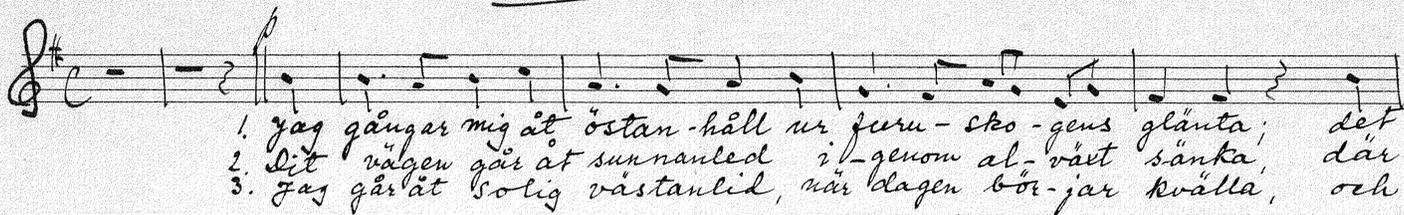
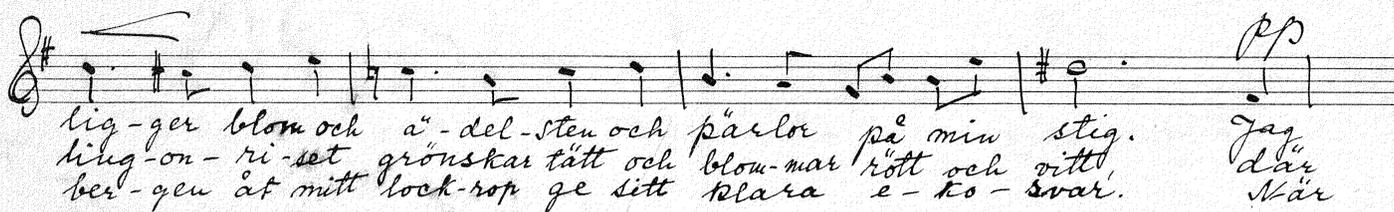

Du vallerlåt.

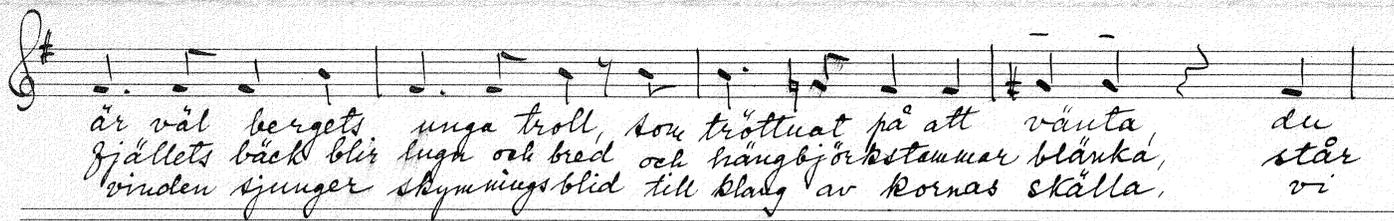
A.T.

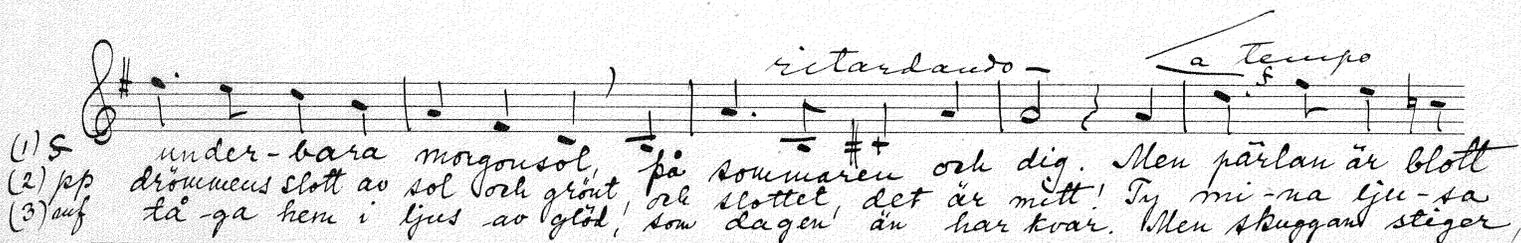
1. jag gånger mig åt östan-håll ur furu-sko-gens glänta; det
2. Dit vägen går åt sunnanled i-genom al-väst sänka; där
3. jag går åt solig västanlid, när dagen börjar kvälla, och

lig-ger blom och ä-del-sten och pärlor på min stig. *pp*
ling-on-ri-set grönskar tätt och blom-mar rött och vitt. Jag
ber-gen åt mitt lock-rop ge sitt klara e-ko-svar. där
När

är väl bergets unga troll, som tröttat på att vänta du
fjällets bäck blir lugn och bred och hängbjörkstammar blänka, står
vinden sjunger skymningsblid till klang av kornas skälla, vi

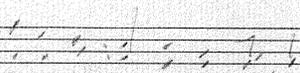
ritardando *a tempo*
(1) *s* under-bara morgonsol, på sommaren och dig. Men pärlan är blott
(2) *pp* drömmens slott av sol och grönt, och slottet, det är mitt! Ty mi-na lju-sa
(3) *mf* lå-ga hem i ljus av glöd, som dagen' än har kvar. Men skuggans stiger,

p *rit.* *p*

nattens grät och ädel-sten gör vägen rät - min sång är blott en
drömmas strös i middagssol på blom och rös - jag är en fattig
mörk och lång, från dungen ut på blomprydd väng - och slutad är min

pp

vallar-låt på vallarstig i sko-gen.
vallar-tös, som går i dall i sko-gen. (Kerstin Fled.)
vallar-sång på vallarstig i sko-gen.

Barnens Sång (ur Trefaldighetsnatten)
Aug. Strindberg.

Välkommen ä-ter, snälla sol, som gå-gat nor-dan-

vin-dan. Nu har du so-vit sen i fjöl och vaknar röd om kinden

Värn upp vår jord, så väcker regn och fyller bondens la-da. Värn sundt och

ritard.
vikt och vind och våg, så få vi gå och ba — da!

Välkommen åter, snälla sol, lys över land och vatten! Nu

klingav sång, nu stans fjol, nu dansar, dansar

he — la nat - ten.